

GRIEKENLAND EN 28 OKTOBER 2011

Is er dus toch in de externe wereld iets belangrijks gebeurd op de einddatum van de Mayakalender. Het land waar de Europese beschaving ooit is begonnen, zorgt opnieuw voor een grote omwenteling.

In Pauw en Witteman van 1 november 2011 werd iets verteld over een opmerkelijke gebeurtenis in Griekenland wat Papandreou heeft doen besluiten tot zijn veel (en door wereldleiders nogal huichalachtig) bekritiseerde referendum. Een Nederlandse journaliste (Ingeborg Beugel) die al jaren in Griekenland woont en werkt en de familie Papandreou persoonlijk kent vertelde dat er op 28 oktober in Griekenland iets zeer bijzonders is gebeurd wat het westen totaal is ontgaan.

Het Goddelijke plan ligt op schema...

Hieronder heb ik de tekst van Ingeborg Beugel integraal overgenomen

Het 'nee' van de Grieken

Op 28 oktober 1940 zeiden de Grieken 'nee' tegen een ultimatum van Mussolini om het Italiaanse leger vrije doorgang te bieden op Grieks grondgebied. Het was het moment waarop Griekenland mee in de Tweede Wereldoorlog werd gesleurd. Jaarlijks wordt dit in Griekenland herdacht met militaire optochten en scholieren die in uniform paraderen voor de politieke leiders.

28 oktober 2011 zal de geschiedenis in gaan als de dag waarop de Grieken 'nee' hebben gezegd tegen de besparingspolitiek van premier Papandreou en tegen de politieke instituties die het land sinds val van de militaire junta regeren.

Van Rhodos tot Xanthi, van Patras tot Alexandroupoli: overal werden de optochten verstoord en vaak gingen ze gewoon niet door. Afgevaardigden van de regering werden weggehoond, weggejoeld, bekogeld met eieren, sinaasappelen of met verbaal geweld bedreigd. Dat dit massaal protest er een dag na de *haircut* kwam, is natuurlijk ook niet toevallig

Thessaloniki

In Thessaloniki zou een grote militaire optocht worden gehouden onder het toezicht van de Griekse president Karolos Papoulias. De reactie van de bevolking op zijn aanwezigheid was er één van agressie. Hij werd door een groepje actievoerders uitgemaakt voor verrader. Dat kwam hard aan voor de man, Karolos Papoulias heeft zelf nog gevochten tegen de nazi's tijdens de Tweede Wereldoorlog. Een 500-tal actievoerders blokkeerden de grote kustlaan waarlangs de parade moest, en de politie sloot op een bepaald moment de eretribune af om conflicten te vermijden.

Aan de zijde van Papoulias stond Panos Beglitis, de minister van Defensie. Die overlegde met het hoofd van de veiligheid en er werd besloten om de president weg te leiden. Na een telefonisch onderhoud met premier Papandreou werd verder ook besloten om de optocht af te gelasten. De actievoerders zelf, vooral jongeren, namen plaats op de eretribune en een gedeelte van de militaire parade ging toch nog door. Het leek anarchie, maar het was een

zeer symbolisch gebaar: de oudstrijders die marcheerden voor de ogen van de jonge generatie Grieken, die geen toekomst meer ziet, en die op een eretribune heeft plaatsgenomen, in plaats van het staatshoofd.

Athene

In Athene stond minister van Onderwijs en Religieuze Zaken moederziel alleen op een podiummetje voor het Parlementsgebouw, omgeven door een indrukwekkende politiemacht de marcherende scholieren te overschouwen. Ze was wellicht bang voor de reactie van de bevolking die op het Syntagmaplein slogans scandeerden tegen de regering. "Ψωμί, παιδεία, ελευθερία" (brood, onderwijs, vrijheid) klonk het - niet toevallig de slogan die ook tegen de junta werd gescandeerd in 1973. Tijdens een normale optocht draaien de leerlingen altijd hun hoofd naar de eretribune. Dit jaar draaiden de meeste leerlingen hun hoofd van Diamantopoulou weg. Sommigen staken hun vuist in de lucht met daarin een rouwband. De fanfare van de stad Athene had eveneens rouwbanden om de instrumenten gebonden als protest tegen de zware besparingen, ondanks de dreiging van de burgemeester van Athene dat diegenen die dat zouden doen, zouden worden ontslagen

Andere steden van Griekenland

In Patras kwam het tot ongeregeldheden, maar ook in allerlei kleinere steden en dorpen. In Heraklion, op Kreta, werden de politici bekogeld met eieren. Ze dropen af en de optocht werd gehouden voor de eretribune waarop enkel nog de aartsbisschop van Kreta zat, omringd door jongeren.

In Trikala kreeg een parlamentslid van PASOK een vuistslag in het gezicht van een actievoerder. Velen dachten dat het misschien ging om een tegenstander van PASOK, maar het bleek om een ingeschreven lid van de partij te gaan.

Einde van de metapolitefsi

Overall keerden de mensen hun rug naar de politici, en kwamen de "OXI"-spandoeken naar boven. 'Oxi - nee; tegen dit beleid. Weg met de junta van PASOK. Het politieke systeem van na het Kolonelsregime, de μεταπολίτευση (metapolitefsi), een regime dat voornamelijk steunt op 2 partijen en 3 politieke families en drijft op cliëntelisme, lijkt stilaan op zijn laatste benen te lopen.

Opvallend was de reactie van Manolis Glezos, een politicus van de linkse partij SYRIZA, die vooral de geschiedenis zal in gaan omdat hij de swastika van de Akropolis naar beneden haalde in 1940 en daarvoor in de gevangenis door de nazi's werd gemarteld. Glezos vindt dat de protesten van 28 oktober 2011 opnieuw de echte betekenis van 'Oxi' (nee) hebben getoond. 'Nee' aan het opleggen van regels van bovenaf, nee aan de instituties die tegen het volk werken, nee tegen politieke figuren die nauwelijks wat hebben gedaan voor het vaderland, in tegenstelling tot de Griekse strijders die in de Tweede Wereldoorlog hebben gestreden.

Tegen het 4de Reich

In de Vlaamse pers werd voornamelijk gewag gemaakt van een algemeen negatief klimaat tegen Duitsland, maar dat is niet het volledige plaatje. We mogen niet vergeten dat 28 oktober een feestdag is waarin het begin van de Tweede Wereldoorlog voor Griekenland wordt herdacht. De Duitse bezetter heeft in Griekenland lelijk huis gehouden. Hele dorpen zijn hier uitgemoord, de nazi's hebben de hele goudvoorraad van het land gestolen en valse geldbiljetten in omloop gebracht (de zogenaamde oorlogslening - de Duitse bezetter legde de Griekse staat op om een lening af te sluiten van 3.500.000.000 Duitse Mark - waarvoor

de Duitsers in ruil valse biljetten gaven die geen enkele waarde hadden). De huidige besparingspolitiek die wordt opgelegd door Duitsland en die op de rug van de gemiddelde Griek terecht komt, brengt dit in herinnering.

En verder zijn de Grieken nog niet vergeten dat de Duitsers twee jaar geleden nog hebben gesuggereerd in hun pers om Griekse eilanden of de Akropolis te koop te zetten. Een afbeelding van de Venus van Milos met opgestoken middelvinger zit ook nog vers in het Griekse geheugen.

Bovendien hebben de Grieken ook op 27 oktober te horen gekregen dat Angela Merkel had aangedrongen op het installeren van een permanente controlecommissie hier in Athene, die er op zou toezien hoe het geld dat aan Griekenland wordt geleend, wordt besteed. Het geeft toch wel de indruk dat het land onder Duitse curatele komt te staan en dat het zijn soevereiniteit kwijt is.

Dit komt nog bovenop de EU Taks Force die in het land al aanwezig is en onder leiding staat van de Duitser Horst Reichenbach, die door de populistische pers al als 'Gauleiter' is bestempeld.

Het is dan wel begrijpelijk dat je een nationalistische reflex krijgt op een nationale feestdag en dat die zich vooral richt tegen Duitsland.

Papandreou - een tragisch figuur

En waar zit premier Papandreou in dit hele gebeuren? Na de Europese top waar de haircut van Griekenland werd beslist, kwam hij de uitkomst als een groot succes voor Griekenland voorstellen. En dat terwijl hij in april 2010 nog had gezegd dat een haircut het ergste was wat Griekenland kon overkomen.

Tijdens de nationale Griekse feestdag was hij overigens niet te zien: hij had andere verplichtingen als voorzitter van de Socialistische Internationale die een congres hield over de toekomst van de democratie in de Arabische Wereld in een hotel in Agios Nikolaos op Kreta. Wat moet je daar uit besluiten? Dat hij vond dat de problemen van Griekenland waren opgelost? Is dat het gedrag van iemand die een regering moet leiden in tijden van zware crisis? Zijn afwezigheid vertaalde zich in een zeker ongemakkelijkheid in het opvangen van de protesten afgelopen vrijdag. Er zat geen lijn in.

Het enige wat we nadien hoorden, is dat de actievoerders door de politici in de hoek van extreem-links werden gesitueerd. Maar ondertussen lijkt dat ook al lang niet meer te kloppen. Afgelopen vrijdag kwamen namelijk mensen uit alle lagen van de bevolking op de straat, mensen ook die tot alle politieke families behoorden. De overheid had de reactie flink onderschat. Is het daarom niet opvallend dat er dit keer geen rellen met gemaskerden waren?

In ieder geval zorgen de reacties van vrijdag voor heel wat ongemakkelijke gevoelens. Dit doet veel meer pijn aan de politieke klasse dan de dood van drie bankbedienden tijdens een betoging of het feit dat een PAME-vakbondsleider zijn leven laat op het Syntagmaplein.

Eric Huysmans (Bron: Ingeborg Beugel)